

ספר זוהר קץ הימין

חלק ד

אור הזוהר 580 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרועלי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

אין לך דור שאין בו מאותו זרע רע, ונקדוש ברוך
הוא עורך בהם קרב

זוהר:

**אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל דָּרָא וְדָרָא, בְּכָל דְרִין
דְּאַתְיִין לְעֵלְמָא, לִית לָךְ דָּר דְלִית בְּהוּ
מִהוּא זְרַעָא בִישָׂא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָנַח בְּהוּ
קְרָבָא. (ר' יצחק אמר מדירותא דלתתא לדיורא דלעילא)
וְעֲלִיָּהּ פְתִיב (תהלים קד) יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ
וְגו'. מִן הָאָרֶץ: בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. בִּיה
זְמַנָּא פְתִיב, בְּרַכִּי נַפְשֵׁי אַתְּ ה' הַלְלוּיָהּ.**

בלשון הקודש:

**אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, בְּכָל הַדּוֹרוֹת
שְׂבָאִים לְעוֹלָם, אֵין לָךְ דּוֹר שְׂאִין בּוּ מְאוֹתוֹ
זְרַע רַע, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹרֵךְ בְּהֵם קְרָב. רַבִּי
יִצְחָק אָמַר (מהדיוור שלמטה לדיוור שלמעלה), וְעֲלִיָּהֶם
פְתוּב (תהלים קד) יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְגו'. מִן
הָאָרֶץ - פְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. פְּאוֹתוֹ זְמַן
פְתוּב, בְּרַכִּי נַפְשֵׁי אַתְּ ה' הַלְלוּיָהּ.**

ובספר דברי תורה פרשת בשלח כתב, (חידושי תורה מהאדמו"ר
מהאלמין - תשנ"ו) וז"ל:

ועל דרך זה יש לבאר גם כן מה שאמר הכתוב והיה
כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו', ובמתני' (ר"ה דף
כ"ט ע"א) וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות
מלחמה, אלא כל זמן שישראל משעבדים את לבם
לאביהם שבשמים היו מתגברים וכו'.

ולענינינו י"ל ענין הרמת ידיו של משה, שרצה משה
לרמוז דאם ירמונו בני ישראל את ידיהם ליתן צדקה
לעניים, יזכו בשכר זאת להכניע את עמלק שיהי' וגבר
ישראל, ודו"ק.

ואפ"ל עוד בדרך אחר קצת בביאור הכתוב מלחמה
לה' בעמלק מדר דר, דהנה איתא בזוהר הקדוש על
פסוק זה (שמות דף ס"ז) מלחמה לה' בעמלק מדר דר,

ששים מכות אש

זוהר: (שמות דף ס"ז ע"א - פרשת המן):

**וְתֵאנָא, נְהִירוּ דְאֵלִין שְׁתִּין, דְסַחְרְנָהָא, רְשִׁימִין
בִּיה בְּהוּא גַע"ר, וְקָרִינֵן לְהוּ שְׁתִּין
פּוֹלְסֵי דְנוּרָא, דְאַתְלַבֵּשׁ בְּהוּ מַסְטֵר דְשְׂכִינְתָּא,
מִתְלַהֲטֵן בְּדִינָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (דף ס"ז ע"א)
שְׂשִׁים גְבוּרִים סָבִיב לָהּ.**

בלשון הקודש:

**וְשְׁנִינּוּ, הָאֹר שֶׁל הַשְּׂשִׁים הִלְלוּ שְׂסָבִיבָה,
רְשׁוּמִים בּוּ פְאוֹתוֹ גַע"ר, וְקוֹרְאִים לָהֶם
שְׂשִׁים מְכוֹת אֵשׁ, שְׂמִתְלַבֵּשׁ בְּהֵם מִצַּד הַשְּׂכִינָה,
לוֹהֲטִים בְּדִין. זֶהוּ שְׂפִתוּב שְׂשִׁים גְבוּרִים סָבִיב לָהּ.**

מלחמה לה' בעמלק מדר דר

זוהר:

**תֵּאנָא, וַיְבִן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ כְּמֵה דְאַמִּינָא. וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ ה' נָסִי. ה' נָסִי מִמֶּשׁ. אַמְאִי. בְּגִין
דְעַמְלָק נִטַּל כָּל אֵינּוֹן דְהוּ גְזִירִין, וְלֹא אִתְפְּרַעוּ,
וְגוֹר לֹזֵן וְשָׂדִי לְהוּ לְעֵילָא, וְאָמַר טוֹל מַה דְאַתְרַעִית
בִּיה. בִּיה שְׂעֵתָא מַה פְתִיב. וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּסּ יֵה
מְלַחְמָה לְה' בְּעַמְלָק מִדְר דֵר. מִדְר דֵר חֲסִרִין,
מִדְוִירִין דְלְעֵילָא, וּמִדְוִירִין דְלִתְתָּא.**

בלשון הקודש:

**שְׁנִינּוּ, וַיְבִן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ, כְּמוֹ שְׂאִמְרָנוּ. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
ה' נָסִי, ה' נָסִי מִמֶּשׁ. לְמַה? מִשׁוּם
שְׂעַמְלָק לָקַח כָּל אוֹתָם מְהוּלִים שְׂלֹא גְפָרְעוּ, וּמַל
אוֹתָם וְזָרַק אוֹתָם לְמַעְלָה, וְאָמַר: טוֹל מַה שְׂרַצִּיתְ
בוּ. פְּאוֹתָהּ שְׂעָה מַה פְתוּב? וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּסּ
יֵה מְלַחְמָה לְה' בְּעַמְלָק מִדְר דֵר. מִדְר דֵר חֲסִרִים,
מִהִדְוִירִים שְׂל מַעְלָה וּמִהִדְוִירִים שְׂל מַטָּה.**

במלה בכוננת הלב, כל חד כפום שיעור דיליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבניה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ.

והכוונה במ"ש ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, י"ל ג"כ כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכיות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל:

"העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשרו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שוחר טוב) (תנחומא משפטים ט') על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן יצרוהו, כי במה יזכה זה עם זה, משא"כ עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בש"ס ולמוכחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש".

"ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושים להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן יצרוהו כנ"ל, אז גורמים לייחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושלוש נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו

אמר ר' יהודה בכל דרא וזרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עיי"ש.

עוד איתא בזוה"ק (ח"ב דף קכ): דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

ובספה"ק אור החמה (פ' נשא בשם הרמ"ק) כתב וז"ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים. ושם (על זוה"ק משפטים דף ק"כ ע"ב) וז"ל מלחמה לה' בעמלק שהם ערבוביא בישא שכולם נתערבו אלו באלו וזרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיך ומחריביך ממך יצאו וכו'. ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, ע"כ. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף ק"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמיהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעונותינו הרבים רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמיהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק עם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד*.

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופולטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

ועל פי זה אפשר להבין מ"ש בספה"ק היכל הברכה (בפרשת ואתחנן הנ"ל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי חכם ואחר כך ילכו להתפלל מלה

ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בניייהו ולא יבינו לון באתרין סגיין אלא דבר קצוב דלא יאה תקומה לנפילו דלהון ואפי' חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדחוקא ביגונא חשיבין ככלבים, בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בניייהו, ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוח בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מארי שוחד דאינון דיניין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש, באומאה עלך זמנא תניינא, ע"כ.

* ועיין ברעיא מהימנא פרשת נשא וז"ל, א"ל רעיא מהימנא באומאה עלך בשמא דיקו'ק לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי גבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא אשתמדוען בי ואני חשיב בעינייהו בין רב רשיעיא ככלב מת דסרח בניייהו דחכמת סופרים תסרח בניייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעיין על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעייתא אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח,

שאינן קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד ית' אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלוין אחוריו, עכלה"ק הנוגע לענינינו.

רואים אנו ג"כ מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחקות משא"כ אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר להם כלום וכנ"ל.

ולכן צריך באמת סייעתא דשמיא גדולה לזה, שתהי הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון ת"ח וירא שמים שאינו שייך לכת הערב רב רח"ל.

וזהו מרומז כאן בפסוק "כי יד על כס י-ה", פי' כדי שתהא המצוה שנותן צדקה ומעשר על כס י-ה ויהי הכסא שלם, צריך האדם לדעת שהוא מלחמה לה', כי הס"מ מסמא את עיניו ואומר לו על העמלקים שהם צדיקים, ולהיפך על הצדיקים אומר לו שאינם צדיקים אמיתיים רק מהערב רב רח"ל, וזהו מדור דור שהמלחמה הזאת הוא מדור דור, שעל כן לא זכינו לגאולה השלימה בדורות הקדמונים אע"פ שהיו צדיקים גדולים וקדושים, מ"מ עדיין לא זכינו לגאולה, והטעם בזה כי הצדקה אינה באופן הראוי, מחמת עצת היצה"ר שהוא עמלק, וידוע שבזה תלוי עיקר מפלתו כנ"ל.

ודבר זה מרומז בפסוק השקיפה ממעון קדשך מן השמים, וצ"ב למה לא אמר בלשון שהשי"ת יראה, "ראה" ממעון קדשך מן השמים. אך התירוץ על זה הוא שיש כמה אופנים של ראייה, ובחינת השקפה הוא ראייה חזקה, והכוונה בזה, אם כשנותן מעשר וצדקה ג"כ משקיף ומחפש ליתן לצדיק באמת, אז השי"ת נותן לו ג"כ מדה כנגד מדה.

ומתורץ קושייתנו מדוע יש כמה וכמה אנשים שנותנים מעשר וצדקה ואין רואים שיתעשרו, אך הטעם בזה כיון שאין המעשר והצדקה באופן הראוי כדת וכדין, וע"כ גם לא זכינו עדיין לגאולה אף שאמרו רז"ל גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה, והרי בכל הדורות נתנו ישראל צדקה ומעשר, אך לזכות לזה שיהי' צדקה הגונה כראוי צריך זכות גדול, וע"כ עדיין לא נושענו.

ומבואר לפי"ז ג"כ מ"ש השקיפה ממעון קדשך מן השמים, דהשקפה היינו הבטה חזקה, והכוונה שהקב"ה משקיף ממעון קדשו מן השמים לראות אם נותנים צדקה ומעשר כראוי, שע"ז מקיימים מחיית עמלק ושיהי' כסאו שלם.

ובזה יש לפרש הפסוק ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה, פי' ושביה בצדקה שצדיקים האמיתיים כאילו שהם בשביה** אצל הרבנים ובעלי בתים ששייכים לערב רב כנ"ל, וע"כ סיים הכתוב בצדקה, שצריכים סייעתא דשמיא ליתן צדקה לצדיקים אמיתיים ולתלמידי חכמים ויראי שמים.

וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק להתעולל עלילות בריק והבל על בחירי אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבית [ותיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ"ל נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על ה' בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחו המלך שאחו בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקב"ה משרה שכניתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ה'), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ור"ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבינו ית' ע"י שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שע"י תורה ומוסר כולם נכנעים לפניהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם".

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכנ"ל, ובזה אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה ית' גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, משא"כ אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ עפ"י השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') וא"צ לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתי. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים ב') ויהי כאשר תמו וידבר ה' אלי

** שכל העם היו מנענעים את לולביהם והם לא נענעו אלא באנא ה' הושיעא נא, וראיתי בספרים לפרש היינו שרוב העולם

שהצדיק בעצמו כל בקשותיו הם לצורך הכלל, כדאיתא במשנה (סוכה ל"ו), אר"ע צופה הייתי ברבן גמליאל ור' יהושע,

עוד אמרתי בביאור הפסוק **שתי ידות לקרש האחד משולבות**, דהנה **קרש** אותיות **קשר כנ"ל**, ובא לרמז כאן מה שארז"ל (סנהדרין דף כ"ו ע"א) קשר רשעים אינו מן המנין, והרמז בזה לעניינינו, שהאדם צריך להזהר שלא תשלוט הס"א על ממונו, וזוכה לזה ע"י שנותן צדקה לעניים מהוגנים.

ויש לרמז עוד בתיבת **שתי**, שעולה מספר ר"ת של שבעה שמוותיו של יצה"ר, מ'כשול, צ'פוני, ע'רל, א'בן, ט'מא, ר'ע, ש'ונא (סוכה דף נ"ב ע"א). והרמז בזה, דהיצר הרע רוצה לקשור את ידו של הנותן שלא יתן צדקה כי אם לעניים שאינם מהוגנים, ובא הרמז בז' שמוותיו, כי היצה"ר מפתה להאדם כל פעם בתירוץ אחר, פעם אומר לו שהעני אינו כדאי ליתן לו, ופעם אומר לו שבאמת אינו עני אלא עשיר, ופעם אומר לו איך תתן לו כסף שמא למחר לא יהי לך עוד, וכדומה בטענות שונות, וע"כ נקרא היצה"ר בשמות שונות, כי מאז ומתמיד בא בטענות שונות אל האדם שלא יתן צדקה, וזהו הרמז בשתי ידות, דע"י שהנותן משלב את ידו עם יד המקבל ונותן לו צדקה כפי הראוי, ע"י ממילא מבטל את כח היצה"ר וכת דיליה.

ואפשר לומר עוד עפ"י ד התולדות יעקב יוסף ועוד שהבאנו לעיל, ד"ל דזהו הרמז בשמוותיו של היצה"ר, שבאמת מסכים היצה"ר לפעמים שיתן צדקה, רק ברצונו שהאדם יתן צדקה למי שרמוזו **במכשול**, היינו למנהיג כזה שהוא מכשיל את הרבים רח"ל, ולפעמים מסכים היצה"ר שיתן צדקה למי שהוא בבחינת **צפוני**, שרק מבחוץ נראה כאדם הגון אבל באמת זממו צפון בתוככי קירות לבבו, וזהו בחינת **צפוני** שנקרא יצה"ר (והוא רודף את הצדיקים האמיתים כנ"ל בתולדות יעקב יוסף, ע"ש).

עוד רמז בשמו של היצה"ר הוא **ערל**, שמפתהו ליתן לצדקה לערל כזה שהוא ערל ומטומטם בעצמו וגם מטומטם לבבות בני ישראל להטותם מדרך הישר ח"ו, ונקרא ג"כ טמא, דע"י שרודף הצדיקים האמיתיים מרבה טומאה בישראל רח"ל. ונקרא ג"כ **רע**, שהוא רע בעיני ה'. כן נקרא היצה"ר **שונא** ע"ש שהוא מרבה שנאה בישראל, דע"י שרודפים הצדיקים הרי הם שנואים בעיני העם, וגם שע"י שונא אותם הקב"ה, וע"כ נקרא היצה"ר בשם שונא.

ומובא בספר מקדש מעט (פרק ב', ובעוד ספרים) שכל מצוה שאין לה עוסקים היא בבחינת מת מצוה, וע"י שנזהר בזמן הזה בבחינת מת מצוה הלזו, מקבל שכר ביותר כנגד כל העולם כולו. והרי הצדקה הוא כעת בבחינה זו, שבני אדם מחפשים תירוצים שונים מדוע אין ליתן לעניים הגונים ת"ח ויראי שמים, ומביאים ראי לזה כמה שהרשעים מלאים כסף וזהב, ורק כאשר צריכים ליתן להצלת ילדי ישראל שלא ירדו לטמיון ח"ו, אז קשה מאוד להשיג כסף לצורך זה, וכל זה מחמת גודל העיכוב שבא מהיצה"ר על זה, כי אינו רוצה בשום אופן שיתנו צדקה הגונה במקום הראוי.

ולפי הנ"ל שכתבנו דגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה, יש לומר בדרך רמז דמשי"ח ר"ת מ'חצית

ויובן ביותר על פי מה ששמעתי מת"ח וחסיד אמיתי ששמע מהרבי מליובאוויטש זי"ע שצדקה צריכים ליתן לכל אחד, אבל סכומים גדולים צריכים ליתן ליחידי סגולה. ולפרש קצת דבריו הק' י"ל, כי הרודף צדקה הקב"ה ממציא לו מעות ובני אדם מהוגנים לזכות בהם כדי לקבל עליהם שכר, וע"י זוכה ג"כ לבנים בעלי צדקה וחסד.

ויש לומר עוד רמז בפסוק הנ"ל כי יד על כס י"ה מלחמה לה' בעמלק מדר דר, דתיבות "יד על" עולים מספר קי"ד, ויש בזה רמז לשם יב"ק (ר"ת יעננו ביום קראנו) עם ב' ידות, רמז ליד הנותן ויד המקבל, דע"י מצות צדקה מקשרים ומשלבים שמוותיו הק' של הקב"ה***. ויש לומר עוד דתיבות כ"ס י"ה בגימטריא צ"ה, שהוא מספר ב' שמות הקדושים שיהיו לעתיד לבוא, אדנ"י יה"ה (ככתוב ביום ההוא יה"ה ה' אחד ושמו אחד), ולרמז כנ"ל דגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה, דע"י הצדקה גורמים שתהי' הגאולה וישולבו ב' שמות הק' אדנ"י יה"ה.

ועפ"י יש לפרש מ"ש בבעל הטורים על פסוק מלחמה לה' בעמלק מדר דר - **מדר דר בגימטריא לימי משיח**. ועיין רש"י שכתב כי יד וכו' נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק כולו, וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם וכו'. והכוונה בזה לדרכינו, דע"י הצדקה שנותנים ביד גורמים בזה לקרב את הגאולה, וזהו שכתב בעה"ט **מדר דר בגימטריא לימי משיח**, דע"י כי יד על כס י"ה מקרבים את ימי ביאת משיח כנ"ל.

ובזה יש לפרש הפסוק בפ' ויקהל שתי ידות לקרש האחד משולבות אשה אל אחותה. פ"ל שבא הכתוב לרמז **דשתי הידות**, של הנותן ושל המקבל, צריכים להיות **משולבות**, ולא יהי' פירוד בין הדבקים ח"ו, ושניהם - הנותן והמקבל - צריכים לכוון הכוונה של השם הוי' **לקרש** אותיות **קשר**, שיהיו מקושרים אחת אל אחת כנ"ל.

ואפ"ל עוד ברמז הכתוב, **קרש** אותיות **קשר**, רומז לקשר של תפילין של הקב"ה כמבואר בברכות (דף ז') עה"פ (שמות לג, כג) "וראית את אחורי" הראהו קשר של תפילין שבראש, ובתרגום יונתן (שם) כתב, הראהו קשר תפלה של יד, תפילין של ראש מכוון נגד מצוות התלוין במח, ותפילין של יד מכוון נגד מצוות התלוין בלב וביד כמו שאנו אומרים בלשם יחוד, ועיין תיקו"ז (תיקון כב, סה:), וע"י מצות תפילין התלוין ביד, שמרומז להנותן צדקה ביד, יבא לזיהר ג"כ בהמוח, פ"ל שיחשוב איך לקיים מצות צדקה שיקיים המצוה כתיקונה, בבחינת שתי ידות לקרש **האחד**, שיהי' קשר תפילין הראה לעניו תמונת ה' לנגד עיניו, שע"י מצות צדקה יגרום שיהא הכסא שלם כנ"ל.

וזהו מרומז ג"כ בפסוק הנ"ל **ציון במשפט תפדה ושבי"ה בצדקה**, שבי"ה אותיות שב י"ה, דע"י הצדקה זוכים לגאולה, ואז יהי' **שב י"ה**, שיחזור להיות י"ה במקום ו"ה שהוא עתה.

*** כידוע מספה"ק דשם יב"ק הוא מספר שמות הוי' אדנ"י אה"י.

מבקשים על הפרנסה והם בקשו רק על ישועה כללית של כל ישראל.

את גיד הנשה א"ת לרבות תשעה באב, דע"י הצדקה (שנרמז בגיד הנשה) מבטלים כל הס"מ ועמלק, ומקרבים הגאולה, וזהו הרמז לרבות תשעה באב, דכשיבוא משיח צדקינו בב"א יהא גם יום תשעה באב לששון ולשמחה, וכל זה ע"י שידעו ישראל תכלית מצות גיד הנשה שהוא מה שהס"מ רצה שיתבטלו התמכין דאורייתא מישראל ח"ו, כי עיקר מפתחו תלוי בזה כנ"ל.

ועיין מש"כ עוד באוצר החיים (פרשת עקב, מצוה תל"ה) וזה לשונו: "מצות עשה להתדבק בחכמים ותלמידיהם שנאמר ובו תדבק, ומדיני המצוה לילך אל תלמידי חכמים וצדיקים ללמוד מעשיהם ולשמוע תורה ומוסר מפיהם ולילך אל סעודת מצות לתלמיד חכם וצדיק ולשמוע ממנו דברי אלקים חיים ויהנהו מנכסיו מאכל ומשקה כפי כחו לתלמידי חכמים ולצדיקים שנפשטין מזה העולם ופשוטי המצוה לדבק עצמו בכל רגע בהשם יתברך ובאהבתו. משורשי המצוה נודע מדברי הזוהר מגודל מעלת תמכי התורה, שבזוודאי איש עשיר שאין בו תורה ולא תומך התורה אין לו תקומה בתחיית המתים ולא בעולם הבא ואין יוצא במה ששולח לו פעם אחד בשנה אלא כל אחד צריך להחזיק תלמיד חכם ויאכיל אותו בכבוד ויתן לו כל צרכו וצרכי בני ביתו בריוח ובפנים יפות כיששכר וזבולון, ואז יהיה עמו ולחלקו, וכן אף עם הארץ עני צריך לדבק עצמו לתלמיד חכם לשמשו ולאהבה אותו ובוזה יעלה אותו לעולם ועד" עכ"ל.

ועל דרך זה אפשר להבין ג"כ מ"ש בספר שלחן ערוך של האריז"ל (בהלכות קריאה בחכמת הקבלה סעיף ט') וזה לשונו: "כל מי שאינו עוזר בממונו לבעלי תורה יהיה בזמן התחיה כמו נפל ועליו נאמר וארץ רפאים תפיל (ישעיה כ"ו, י"ט) למי שנתקיים בו כי רבים חללים הפילה" (משלי ט') עכ"ל.

והכוונה בזה דכיון שלא עזר בממונו לבעלי תורה האמיתיים, א"כ הרי לא עשה כלום עבור קירוב הגאולה, וא"כ באיזה זכות יוכל לחיות בזמן התחיה, ע"כ יהיה כמו נפל ח"ו, משא"כ אם הוא עוזר ופושט ידו לבעלי תורה ומצוות, יזכה לחיות בעת הגאולה בב"א.

הנה ביומין דאדר ימי השמחה ידוע מסה"ק שמה שהצדיקים יכולים לפעול מהשי"ת בר"ה ויוהכ"פ יכול כל יהודי לפעול בפורים, כפי' הצה"ק מבארדיטשוב זי"ע שכל הפושט יד נותנים לו, הכוונה הוא שכל יהודי שפושט ידו לשמים בבקשה נותנים לו כל משאלות לבו.

על כן הנני לברך את כל אנ"ש שבימי רצון אלו יזכו להפקד בדבר ישועה ורחמים בכל משאלות לבו לטובה ולברכה לחיים ארוכים וברוכים מתוקים ומתוקנים, מתוך שמחה ונחת והרחבת הדעת בב"א. עכ"ל.

ש'קל י'דו ח"יבת, רומז שמצוה זו (שהוא בגדר צדקה, והוא אופן הראשון של צדקה שצוה הקב"ה לישראל ליתן לנדבת המשכן) שהוא רמז לצדקה בכלליותה, תקרב ביאת המשיח במהרה בימינו.

ועפ"י הנ"ל דמחיית עמלק תלוי בצדקה, ושעיקר רצונו של היצה"ר הוא שלא יהיו מתמכין דאורייתא באופן ראוי והגון, לצדקה כשרה ואמיתית, יש לפרש קצת מה שכתב בספה"ק מדרש תלפיות (ענף גיד הנשה, בשם ספר מנחה בלולה פרשת בשלח) וז"ל: "במדרש הנעלם את לרבות תשעה באב, רצונו כי בזה הפסוק (על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה) נרמזו ארבע הצומות, ג' - ג' בתשרי, י' - עשרה בטבת, ג"ד במספר י"ז - הוא י"ז בתמוז, א"ת לרבות תשעה באב, ואותיות הנש"ה - השנ"ה כי באלו ימים בשנה לא יאכלו בני ישראל, גם א"ת ג"ד הנשמה בגימטריא ט' באב".

ומוסיף על זה במדרש תלפיות וז"ל: "א"ה שס"ה גידים שבאדם כנגד ימות השנה, כל אבר כנגד יום אחד, וגיד הנשה כנגד יום ט' באב, וכיון דסמא"ל שולט ביום ט' באב לכן יוכל סמא"ל שהוא השר שבא להלחם בו כדרז"ל לשולט באבר זה שהוא חלקו, ולכן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה על שנגע בו סמא"ל הטמא" עכ"ל.

ונראה להסביר קצת הדבר מדוע התאמן הס"מ דוקא על מצות גיד הנשה, להלחם ביעקב בגיד הנשה דוקא, ויתבאר לדרכינו דהנה ידוע מזוה"ק דגיד הנשה רומז לתמכין דאורייתא, דהס"מ שרו של עשו רצה שלא יהיו תמכין דאורייתא בישראל, אלא שתלמידי חכמים יצטרכו לדאוג בעצמם לצרכי פרנסתם ועי"ז יתבטלו מלימודם ח"ו.

היוצא לנו מזה דמצות גיד הנשה רומזת ג"כ למצות צדקה, שעיקר רצונו של הס"מ היתה שלא יהיו תמכין דאורייתא בישראל.

ועיין בספה"ק אוצר החיים להגה"ק מקאמארנא זצ"ל (פרשת וישלח) במצות גיד הנשה וז"ל: "וכן יש בזה רמז להיות מתמכי אורייתא ומסעדיה, ובוזה יכניע כח הס"מ, עיין בזוהר ותסמר שערות ראשך האיך שתתעורר נפשך להיות מתמכי אורייתא כו' ולנו בושת הפנים. כי באמת כל הגזירות רעות באין מחטא זה וכל תקיפו דמלכא חייבא וכל אורך הגלות הכל עבור חטא זה, וכל הירא וחרד לנפשו לעשות מחלצות לנפשו יהיה עיקר ענינו בזה. ויצר מתקיף מאוד את לבו ועושה כל התפעלות למנוע דרך זה ומצוה זאת נותן בלבו לשנוא החכמים, ותזהר מיום דינא רבה אשר תפול ולא תוכל לקום כלל וכלל, ולא תחיה בתחיית המתים", עכ"ל.

ועפ"י הנ"ל דמצות גיד הנשה רומז ג"כ למצות צדקה - תמכין דאורייתא, יובן הרמז שהביא המדרש תלפיות

על ידי לימוד תורת הסוד - שהוא בסוד עץ החיים - בשבת קודש, זוכה לעלות לגן עדן העליון "עין לא ראתה אלוקים זולתך", וכמו שהביא המהרח"ו את דברי הזוה"ק, שפדי לזכות לגן עדן העליון אי אפשר בלתי לימוד תורת הסוד, וכן אמר מרן שר התורה הגה"צ רבי חיים קניבסקי שליט"א לאברכים הלומדים רק נגלה, שילמדו זה"ק אם רוצים לזכות לגן עדן העליון. - בחור ישיבה נכנס אל מעונו של הנאון הגדול מרן ר"י רבי אהרן יהודה ליב שטיינמן שליט"א, ושאלתו בפיו: "האם בחור ישיבה יכול ללמוד זוהר?" והשיב בזה הלשון: "כן, העקר שתבין!" [יש מזה הקלטה] עכ"ל. ולהבין דבה"ק נעתיק לשון ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, [והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב)], ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. - הגה"צ רבי חיים קניבסקי שליט"א אמר: מקבלני ממרן החזון איש זצ"ל שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזהר הקדוש, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסק בו! עכ"ל. וכן הורה מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א לכלל חסידיו ללמוד כל יום זהר ובשבת קודש תמשה דפי זוהר, וכן הורה מרן האדמו"ר מבצלזא שליט"א לעשות שטיבל מיחד בבנין בית המדרש ששם לומדים כל היום זהר וספרי קבלה. וישנם כמה שעורים שם וכן בבתים פרטיים שלומדים קבלה. ובזכות זה ישנם עשרות אברכים ששוקדים על למוד הזהר, והוציאו כבר עשרות ספרים על הזהר.

הרשב"י קובע:

**בספר הזוהר יצאו בני ישראל
מהגלות ברחמים**

מחפשים מפיצים למליוני

דפי הזוהר בכל העולם

מחפשים תורמים להדפיס

מיליוני דפי הזוהר

לחלקם ל-15 מליון יהודים בחנם.

האם יש מחשב שיוכל לחשבון את

הזכות הגדולה שיכולים לזכות

בכסף קטן?

